

ἢ, εἰ μὲν ἄνθρωποι εἰν ζῶντες ὡς δὲ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ὅτι ἦν σωματικῶν, καὶ ὅτι ἦν ζῶντων ἐ-
 ρχὴν μὲν μέγιστος, τὸ δὲ ὑποκειμένην ἔῃ οὕτω
 καὶ ὅτι ἦν μῦθων ἔρχην μὲν μικρός, τὸ δὲ ὑ-
 μνησκόμενον ἔῃ. τὸ δὲ μῦθους ὅπως, καὶ οὐκ
 πρὸς ἀγῶνας καὶ πλὴν ἀσπίδων, οὐ τῆς τέχνης
 ὅτι. εἰ γὰρ εἴθε ἐκαστὸν τραγωδίας ἀγωνίζε-
 σθαι, καὶ κλεψύδρας ἀπὸ ἠγωνίζοντο, ὡς καὶ
 φασὶν καὶ δὴ ὅτι φασι. ὃ δὲ κατὰ αὐτὴν πλὴν
 ὁσον τὴν κορυφαίαν ὅπως, ἀεὶ μὲν ὁ μεί-
 ζων, μὲν καὶ τὸ σωματικῶν ἔῃ, καὶ κλίων ὅτι
 καὶ τὸ μέγιστος. ὡς δὲ ἀπλῶς διορίζοντας
 εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει καὶ τὸ εἶδος, ἢ τὸ ἀνα-
 κτήν ἐφορῆς γιγνομένων, συμβαίνει εἰς ὑ-
 περβατικὴν ἐκτεταχίας, ἢ ἐξ ὑπερβατικῆς εἰς ὑπερ-
 βατικὴν μεταδίδειν, ἡλικίαν ὅπως τὸ μέγ-
 ιστος.

Κεφάλαιον η.

Μῆτος δὲ ὅτι εἰς ἕνα ὡς καὶ πρὸς πέντε οἶον-
 ται, εἰ ἀπὸ ἕνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἀπει-
 ρα τῶν γῆρας συμβαίνει ἐξ ὧν ὅτι οὐδὲν ἐ-
 στί. ἐν οὕτω δὲ καὶ κορυφαίαν ἐνὸς πολλὰ εἰ-
 στί, καὶ ὡν μία οὐδέ μία γίγεται κορυφαίαν. δὲ ὁ
 παρὰ τὴν εἰρηστικὴν ἀμαρτυρίαν, ὅσοι ἦν ποιη-
 τῶν Ἡρακλῆϊδα, καὶ Ἰονοπίδα, καὶ τὰ ποιήματα
 ποιήματα πεποικισσάντων. οἶονται γὰρ ἐπεὶ εἰς
 τὸ ὅτι Ἡρακλῆϊς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον ἔῃ κορυφαίαν
 καὶ, ὃ δὲ Ὀμηρος, ὡς καὶ καὶ τὴν δὴν διαφέ-
 ρει, καὶ τὸ ἕνα καλῶς ἰδέειν, ἢ τὴν διαφέ-
 ρει καὶ διαφύσσει. Ὁ δὲ ὅτι καὶ ποιῶν, ἐν
 ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα ἀπὸ σωματικῆς ὅτι
 πληγῶν καὶ μὲν ἐν τῶν Πανασσῶν, καὶ πλὴν δὲ
 κορυφαίαν ὅτι ἐν τῶν ἀγαθῶν. ὡν οὐδὲν
 διαφέρει γυρομῆδον, ἀλλὰ καὶ καὶ τὸν μῦθον, ἢ εἶδος
 δὲ ἀπὸ γῆρας ἀλλὰ ἀπὸ μίαν κορυφαίαν,
 οἷον ἐκτεταχίας τὴν Ὀδυσσεύς, πρὸς ὅτι οὐδὲν
 μίαν δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Χρηστικῶν, καὶ ἀπὸ
 ὅτι ἐν τῆς ὁμοίαν μίαν καὶ τὴν μίαν, ἢ εἶδος
 ἐνὸς ὅτι, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ κορυφαίαν
 μίαν ὅτι ὅτι, μίαν τε ἔῃ, καὶ ταύτης ὅτι, καὶ
 τὰ μέρη σωματικῶν ἦν κορυφαίαν οὕτως,
 ὡς μεταπαιδεύοντες πρὸς μέγιστος, ἢ ἀφαιρου-
 μένους, διαφέρει ὅτι καὶ νεοῖται τὸ ὅλον. ὃ γὰρ
 κορυφαίαν ἢ μὴ κορυφαίαν, μὴ δὲ ποιεῖ ἐπιδηλον, οὐδὲ μὲν οὐδὲν τῶν ὅτι.

Κεφάλαιον θ.

Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρηστικῶν, καὶ ὅτι
 οὐ τὸ τὰ γυρομῆδον λέγειν, τὸ τὸ ποιητῶν
 ἔργον ὅτι, ἀλλὰ ὅτι ἀπὸ γῆρας, καὶ ὁμοίαν.

vt si decem millium stadiorum sit animal
 propterea oportet, quemadmodum in cor-
 poribus, & in animalibus inesse quidem
 magnitudinem, sed eam, quæ facillè con-
 spici possit: sic & in fabulis inueniri qui-
 dem longitudinem, sed eam, quæ facillè
 retineri memoria possit. Longitudinis au-
 tem terminus ad contentiones, & sensum,
 non artis est: si enim termino opus esset,
 causa Tragedias recitandi: ad clepsydras
 contederent, quemadmodum quondam,
 & aliis temporibus factum esse affirmant.
 Terminus autem rei secundum ipsam na-
 turam semper quidem, qui maior est, qua-
 tenus simul patet, pulchrior est secundum
 magnitudinem. Verùm, vt simpliciter re-
 definita dicam, in quanta magnitudine
 secundum verisimile, & necessarium de-
 inceps nascentibus rebus, contingit in
 prosperam fortunam ex aduersa, aut ex
 prospera in aduersam mutari, sufficiens
 terminus est magnitudinis.

CAPVT VIII.

FAbula autem est vna, non vt aliqui pu-
 tant, si circa vnum sit. Multa enim, &
 infinita genere contingunt, ex quibus
 nonnullis nihil est vnum. sed & actiones
 vnus multa sunt, ex quibus nulla actio
 est vna. Quare omnes videntur peccare,
 quicumque ex poetis Herculeidem, The-
 seidem, & talia poemata fecerunt. putant
 enim, quoniam vnus erat Hercules, vnam
 etiam fabulam conuenire. At Homerus, vt
 & in aliis excellit, sic etiam hoc videtur
 pulchrè vidisse, siue propter artem siue
 propter naturam. Odysseam enim faciens
 non descripsit omnia, quæcunque ipsi
 contigerunt, vt eum accepisse vulnus in
 Parnasso, & simulasse insaniam in coitio-
 ne exercitus, ex quibus non erat necessa-
 rium, altero facto, alterum factum esse, sed
 circa vnam actionem, qualem dicimus esse
 Odysseam, inuasit similiter & Iliadem.
 Oportet igitur, vt in aliis imitatricibus v-
 na imitatio vnus est, sic & fabulam, quo-
 niam actionis imitatio est, & vnus esse, &
 huius totius, & partes constare rerum sic,
 vt transposita aliqua, aut ablata diuersum
 reddatur, & moueatur totum: quod enim
 cum adest, aut non adest, nihil facit, quod
 appareat, id nec pars quidem est.

CAPVT IX.

Manifestum autem est ex iis, quæ di-
 cta sunt, non esse poeta munus facta
 dicere, sed qualia fieri debent, & qui fieri